

Oponentský posudek diplomové práce Emy Hubáčkové

Život a dílo Caroliny Coronado

Ema Hubáčková předkládá přepracovanou diplomovou práci a musím hned v úvodu konstatovat, že některé části doznaly výrazné změny k lepšímu, ovšem jiné problémy, o nichž jsem mluvila v předchozím posudku, přetrvávají.

Studentka se věnuje španělské spisovatelce období romantismu, Carolině Coronado ((1820-1911), která byla ve své době poměrně slavná, ovšem po smrti její dílo postupně upadalo do zapomnění.

Podívejme se postupně na jednotlivé problematické body a na pozitiva diplomové práce.

Začněme titulem. *Život a dílo Caroliny Coronado* – to je velmi ambiciózní cíl a zároveň příliš široké téma, které logicky nelze obsáhnout. Autorka tedy musí nutně z díla vybrat jen něco a dojem po přečtení práce je takový, že toho víme více o životě než o díle. Dozvídáme se podrobnosti o dětství či svatbě C. Coronado, aniž by to bylo v této šíři nutné pro analýzu její estetiky.

Práce je navíc místy psána exaltovaným jazykem, který spíš evokuje oslavný spis o autorce než odbornou práci; *nádherné verše, Espronceda uchvácen, překypovala talentem a krásou...* - tyto a podobné formulace zbytečně text posouvají k popularizačnímu spisku.

Struktura práce je přehledná, postupujeme od kontextových kapitol k básniřčině tvorbě. Jen je opravdu škoda, že vlastní analýza (byť nalezneme zmínky o jejích básních i v přechodných kapitolách) se soustředěně objevuje až ve čtvrté kapitole, tedy na str. 51.

Za zdařilé považuji pojednání o romantismu, především důraz na tvůrčí svobodu a originalitu, což jsou koncepty, které se ukazují jako nosné právě i u Caroliny Coronado. Zajímavý je i nápad porovnat tvorbu C. Coronado s dalšími španělskými romantiky, aby tak byl zřejmý její význam, její ukotvení v romantické estetice i to, co na ní bylo jedinečné, ovšem myslím, že problém jsou opět proporce a pojetí: možná by bývalo bylo lepší komparaci s romantickými motivy, tématy či obrazy přímo zakomponovat do analýzy poezie Caroliny Coronado. Ema Hubáčková ale nejprve představuje medailonky Esproncedy, Bécquera a Gómez de Avellanedy, opět s důrazem na jejich biografii.

Osudy autorů jsou nepochybně zajímavé a v mnoha ohledech formující pro jejich tvorbu, ale následně to vede k interpretaci poezie především na základě životních okolností a zážitků, což zplošťuje jejich estetiku, která se nutně vyrovnává s určitým kanonem, tradicí a vlivy.

Problematická je jazyková a stylistická úroveň předložené práce. Zde namátkou několik chyb: niterní svět (11), autorky první báseň (14), měli se konat vzrušující večírky (21). Jinde nalezneme kostrbaté, neohrabané formulace, takže občas není zřejmý smysl: anglické tropy (9), investigativní literatura (8), některé verše si sama vymýšlela (49), oddanost k duchovnu (50).

Nejasná jsou i např. následující tvrzení:

„Podmínkou k napodobení přírody je, mimo jiné, hovorová řeč.“ (28)

„Velkou inspirací jí v tomto směru sloužila G. Sandová Sab (1841), která protestovala proti otroctví černochů na Kubě.“ (47)

Precizně si vybírala přírodní motivy, ve kterých se odrážela melancholie a velmi klidná osobní poezie, která Carolinu zcela definuje.“ (57)

V diskusi bych se také ráda zeptala, proč „romantismus se daleko více než předchozí racionalismus odpovídal španělské tradici svým cítěním, vlastenectvím a smyslem pro lidovost.“ (28-29)

Netuším, proč je autorka Getrudis Gómez de Avellaneda nazývána opakovaně jen Avellaneda; to spíše evokuje postavu z Benedettiho románu *La tregua*.

A nalezneme i další nepřesnosti: Alberti je zařazen mezi modernisty a postmodernisty (42), přitom fakt, že Bécquer ovlivnil silně Generaci 27, je velmi zajímavý. A je míněn postmodernismus jako poslední fáze hispanoamerického modernismu nebo jako postmoderna (což je význam v našem prostředí převládající)?

Diplomová práce Emy Hubáčkové zpracovává bezesporu zajímavou autorku a básnickou tvorbu, které jsou v českém prostředí neznámé. A rozhodně je třeba ocenit šíři sekundární literatury, kterou Hubáčková nastudovala a o kterou se v práci opírá. Díky tomu je schopna např. ukázat některé méně prvoplánové rysy romantické epochy a literatury. Je však škoda, že předložený text je nevyrovnaný a zdařilé pasáže střídají části popisné, které ulpívají na povrchu. A také úroveň vyjadřování bohužel výsledkem negativně ovlivňuje.

Práce splňuje podmínky pro vypracování diplomové práce, takže ji doporučuji k obhajobě a vzhledem k výše řečenému navrhuji hodnocení *dobře*.

Praha, 24. 8. 2022

Mgr. Dora Poláková, Ph.D.